

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sēfer Tōrat Kōhănîm

Ḳaro, Yosef

Ḳסוי, וראק

Fîordâ [Fürth], 451-452 [1690/91-1691/1692]

רכוש תוכלה

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11660](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11660)

מאירת עינים חושן משפט שו"ז הלכות אומנים שפתי כהן תלב

יש ד"ה דה"ל ליקיד סלונתא וזכ"י ויניגסג דאיך כעט ומקו
דס וסופר כו' דמיני המהבר ושסי' וכן הוא בעור פ"ט : ד
וכן עטת של בני בעיר שביב כו' עד מסלקין אותו כדריסט
בבבתי דמ"ח כתב דברא"ד הקשה ממ"ב אי בשפר סוה מלי

דפריך וכי ר' גלפור סוה כופא סכר ומסרי ר' יסקב מחמיק בו כלוור סמחין
עליו דינו כנפשא סכר ומסו סוכא דא"ל מויר דעלך קסמכיל (או דמכס
מילתא דעלם קסחין) אפילו ניכול להסתח חייב אף לר' אפריסזכ"ב
ס"ג פק תנול עמיסו"ס דמסריכי מורס כוס וכן כתב מפרס"ל ס"ג וכתב
עור כס"ג ס"ג דס"ה כנפאל את כתיבו אס פלוני אמור ונסוח כרו ללנות לו
ומכירו אומרו לו שמוס אמור ומכ

ז טבח שעשה כחנם וניבל זכן שלחני שאמר יפה ונמצא רע
וזן כל כיוצא בוה עליהם להביא ראוי' שהם מומחים ואם
לא הביאו ראיה משלמין :
ח ו' דמס"ס פ"י מחסירות ר"ז הנוטע אילנות לבני המדינה
שהפסיד ים וי"א דמ"פ ל"ימור) (סוה) כ וכן טבח של
כני העיר שנבל בהמות והמקו' דם שהכל והסופר שטעה
בשטרות ושלמד חינוקות שפשע בחנוקות ולא למד כ"ה (אפילו
רק יום או יומים) מרובי פקס מקבל) או למד בטעות כג וכל
כיוצא באלו והאומנים שא"א שיחזרו ההפסד שהפסירו
מסלקין אותם בלא התראה שהם כמותרים ועומרים עד
שישתלרו במלאכת האילה והעמידו אותם הנכור עליהם :
כג"ה (סמ"ט כסס סרא"ד) וי"א דא"פ ש"ן לריבין
התרא"מ מ' כתיבין פוק' דעד שיהיו מוסקין או שיתרו ככן
לא מפלקין לכו הנותן משות למכירו לכתוב לו ס"ת וכמלאכו
טעיו' וזר"ך לשכור אפר טיג' אותם אס כס טעות שזרך שופרים
לעשות אין הסופר שייב כלום אכל אס טעם כ"כ שאין דרך לעשות
שייב ומ"מ אוליין כתר המכנס אס מנסג המקום שכותבי ספרים
מניס' אף זס זר"ך להג' וכפ"ת מקומו שאין על הסופר לנסים אס
עתד והגיס משלמו שייב סכסל' לל' לו (מסו' רס"ט ס' א"ל ק"ו)

הלכות שוכר

שו"ז דיני השוכר והיובו ופטרורוואם השאל
או השכיר וכו' ז' סעיפים :

א השוכר מחבירו בהמה או כלים 6 דינו כשומר שכר
להתחייב בגניבה ואבירה וליפטר מאונסין :
ב (דמ"ט פ"ג מסכירות ד"ט) יכולין המשכיר והשוכר לחזור
בהם 3 עד שימשוך או שיעשה אחד מדרכי הקנין וכן
אינו מתחייב בגנב' ואכירה עד שיעשה א' מדרכי הקנייה ור"א
שמשל' הבעל שמירתו מעלי' מדע' השום נחתיב בשמירת'
(סוה ס"ה וס"ה פ"ק סוה א') :
ג (סוה פ"ג נפש הר"ה) ראובן שכר בית משמעון ונתן שם
חטה ומחמת שעמרה שם ימים הרבה נתקלקלו הכותלים
ונפלו והזיקו לשמעון ולשכניו אם היה ניכר וירוע לקלול
הכותלים והתרו בו לסלק החטה ולא סלקה ג (ב) פושע
הוא וחייב לשלם כל ההזיק :
ד אין השוכר בהמה או מטלטלים רשאי להשכיר לאחר
ואם השכיר לאחר דינו כרין ש"ש שסמר לשומר אחר
שנתבאר בסימן רצ"א :
ה השוכר

כגון כסף ונבל' נפש' וכס"ג דמוי חוס קסיס' דמוי' לעול' וכמו שמוסב' חבל סוה
וסור ומחל' לטייל סו' ל"ב וכן מוכ' להביא בחו"פ הנולד טכיו' ק"ט א' ופ"א
ד"ח ובחזר' ד"ס סכסכו נפסיסו' נהר' דינ' לסולמו דחמיו' י"ח את השולחני
אפ"ג דג' מויר סרר ומסלס ע"ס וכן נבואר להריא חרבוו' מהרס"ל ס"ס סכסכ
דכך דמראס דיכר לזולחני ססולחני חייב איורי כסון סלן למרס"ל סוה
סכ"ס א"לס וליכו רע' להחליפו עכ"ל משח' להרי' די' שול' סכסכו חיי' להחליפו
וכן משמע' לפיל סו' רכ"ו סכ"ה פ"ס בחסו' הר"ה פ"ס טכסס סכסכו' כסו' משחפס
יומר כן ומיחו בכתבס ססלס ססירס וססס כויר סירס' סולחני נחנ' לריכו כח'
רכ"ו סו' פ"ס וכתב' עכ"ג סס דלס אח' סרו' כע' ל' שח' סול' ס' זס ודל' סקו'
סרו' דלס ס"ל לחיסח' קל רבירו כו' סמ"כ כע' ל' סמ"ו עלי' וססס כו'ס אחר
כתבו זס חכמתי בחסו' חר' סר ר'ו' דע' קייח' סכו' סכו' דרע' סר' ק' י
דרוקס סריוס ל' חמייב ער דל' מויר דעלך קסמכיו' אכל אומן חייב בכל טרין
סכסכו ז' וס' דמראס דיכר לזולחני חייב אפ"ג דלס א"ל מכי דעלך
קסמכיו' יסס כחכתי' דכני אומן חייב אפ"ג דלס א"ל מויר דעלך קסמכיו' וכן
דעס רכ בלפס עכ"ל לחוסו סוה בעיכו דכול' סוני' מוכת' דלחון ססור ססי
ססריוס חססס רכני אומן סו' אונס' ומ"ס סר' ק' סריוס ל' לחמייב ער דל' א
עלך קסמכיו' ל' דלחון ססור אפ"ג א"ל וכמ"ס למסלס וכן סיקר :
ז שו"ז פושע הוא ומייב לסלסל סייקו' ל' אלא נרע חפסיס' דכרוי
דילוס סוה ומו' חמייב כיריוס דל' כה' כקרקסו' וכות אפילו
פושע סכור כלעיל' סו' א"ל ופ"ו כ' דקדח' סכר בית שחמקון ל' אלא
ס"ס אחר שאינו שוכר אלא דלחמקון אפילו סכר דחמחמ סכרו לנסוח לו
מס סירסס חייב וססח' א"ס ח"ס כפ"ת ס' ק"ג דל' לפורן נרר . עיי'ן
נחפ' רס"ר סו' ר'ו וסע"ל וסע"ג ודוק :
ב וססלילס

שכר פשולתו דמיב לים
שכנס ממנה נעשה פ"ס וחי ללו
דייב שכר ס"ל סייב באונסין
כסול' - כ עד שיתשך כו'
ל' הנמרא כדרך שתקנו חסיס
בלקוחות כך תקנו בשומרין
זמפרטו סרמכ"ס דקאי אסורת
המשכיר או השוכ' וגם אלקריות
השמירס שאינו תחייב עליהם
עד שפסע ססוכר וס"ס סר
זמטרס מטיסכ ומחו סייב בכל
קד כדלנו והתו' וסויפטו ס"ל
דלא קאי אלקריות השמירס
דלשמירס סייב מיד משל'ן
סכסל נסשו פ"י סכטקת ססומר
סכסטיסו למסור כל סד כדיונו
שני סרעו' סכסכ סמקס' וסד' ר'
וסייב כו' דכיון דידע סכסכל'ס רעועיס והתרס כר ס'ל לסלסו
ול' לסורך נדר כפני כסמת סכירו ונלכדס סכסכס דפטור
מדיו' אדס דסס ססיקו כ' לו חמיל' מ'ס שאין כן כ'ן דססיקו
נעסס מתכוחתו דסוס כידו סיוק כגיריס דיל' :
ד אין השוכר כו' ל' ססור כל דיכני סומר סכר סכסכופתו וכתסלומין
וכענין קניית סכסל נוסגין ג' כסוכר וכסס שאין ס"ס רשאי
למסור למכר כך ססוכר אין רשאי ואס ססכיר למכר סייב אפילו
באונסין אלא י' לטני ראיס סיספר כס סרלסון פ' זר"ך ראיס
אלא סינס כס לעסות כס דכר מל' סכסירס להכי ואין סכני כ'אמן
בסכוסס ע'ו אכל סרלסון כ'אמן בסכוסס לומר ראי' סל' סל' סיס
זכ' סכני ונפס' ומ"ס דחייב אסי' באונסין י"ל אפי' יס עדי' סכ'אנס'
ביד סכני כל שאין עדי' דל' סל'ס אמרי' אסי'ס' וס'ל כסלס כס די'
(ש'פ"ג דל' מסדין ל'ס מתמח' כסולס יד כמ"ס ססור והמכס'
כפי' רנ' ר' מ"ס כססע כס או סיסכ כס דחמחמו מ'ת' מייסיין)
דקח' כרסות'ס לסמכייב כ'אונסין כמ"ס כסו' רנ' וכתסס
תקוחות לעיל ומ"ס סמכר דינו כפ"ט שסמר למסור
אפר

מארת עינים חושן משפט שו"ת הלכות שוכר שפתי כהן תלנ

הסעיף יתקיים ומה שהיה וזה שיהיה נשפך וטוב כד נכנס אשפי
האין במשקלו יותר וכן תפוסה נמרה (דף פ"ד ע"ב) ש"י
האין שגורין מולין בתקל ע"י סאין ישיין ואם שכרו לע"י סאין
קייטן שהיא קרפא לתך כלל הנמרה ונתיב עליה ע"י סאין שגורין
ומתה הנכנסה שייב כאונשין

ש"ט א סוכרת החמור כ"י כעב סוכרתי פוק א"י ח"ל מלכתי
ראובן שפן את חמטן מסוכרתיך פרה כספס פסי' ל' ע"ב וז"ל
מחוט מלך נמתיבת לו זקוק ופסי' כ"ב מלאכה ו' נפשות ומתה וסביב
שמעון הזקוק אתן לך כהין סיוור אבל סוכרות לא אתן לך לפי שהיא רבית דין
ז' סוקא מספ דמתיב ספס פרה מסוכרתי כ"י מילך חייב ראובן לשלם גם סוכר
גם קרן ומוריאמר דלא דמי סמס לא

חייב מפני שהנפח קשה למשוו ותשעוריש להם נפח זכן
אם שכרה להביא תבואה והביא במשקלה תבן אבל אם שכרה
להביא עליהם שעורים והביא במשקלן חטים ומתה פטור זכן
כל כיוצא בוה ז

ה ט (טור"ס כנס פתח"ס ע"ב) השוכר את הבהמה י"א
לשאת עליה משקל ידוע והוסף על משאו אם הוסיף חלק
משליש על השיעור שפסק עמו ומתה חייב פחות מכאן פטור
אבל נותן הוא שכר התוספות (וע"י ס"ל ע"ב ע"ב) ז
ט (ס"ט) שכר סתם אינו נושא אלא משקל הידוע במדינה
לאותה בהמה ואם הוסיף חלק מל' בגון שדרכה לשאת ל'
וטען עליה ל' ואחר ומתה או נשברה חייב ז

ה ט (טור"ס כנס פתח"ס ע"ב) הכתף השוסיף
על משאו קב א' והזקק במשאו זה חייב בנוקיו שא"ע שרו'
בן דעת י' והרי הוא מרגיש בכבוד המשא יעלה על לבו שמו'
מחמת חוליו הוא זה הכבוד ז

ה ט (טור"ס כנס פתח"ס ע"ב) השוכר את הבהמה י"א
לשאת עליה משקל ידוע והוסף על משאו אם הוסיף חלק
משליש על השיעור שפסק עמו ומתה חייב פחות מכאן פטור
אבל נותן הוא שכר התוספות (וע"י ס"ל ע"ב ע"ב) ז
ט (ס"ט) שכר סתם אינו נושא אלא משקל הידוע במדינה
לאותה בהמה ואם הוסיף חלק מל' בגון שדרכה לשאת ל'
וטען עליה ל' ואחר ומתה או נשברה חייב ז

ה ט (טור"ס כנס פתח"ס ע"ב) הכתף השוסיף
על משאו קב א' והזקק במשאו זה חייב בנוקיו שא"ע שרו'
בן דעת י' והרי הוא מרגיש בכבוד המשא יעלה על לבו שמו'
מחמת חוליו הוא זה הכבוד ז

ה ט (טור"ס כנס פתח"ס ע"ב) השוכר את הבהמה י"א
לשאת עליה משקל ידוע והוסף על משאו אם הוסיף חלק
משליש על השיעור שפסק עמו ומתה חייב פחות מכאן פטור
אבל נותן הוא שכר התוספות (וע"י ס"ל ע"ב ע"ב) ז
ט (ס"ט) שכר סתם אינו נושא אלא משקל הידוע במדינה
לאותה בהמה ואם הוסיף חלק מל' בגון שדרכה לשאת ל'
וטען עליה ל' ואחר ומתה או נשברה חייב ז

ה ט (טור"ס כנס פתח"ס ע"ב) הכתף השוסיף
על משאו קב א' והזקק במשאו זה חייב בנוקיו שא"ע שרו'
בן דעת י' והרי הוא מרגיש בכבוד המשא יעלה על לבו שמו'
מחמת חוליו הוא זה הכבוד ז

ה ט (טור"ס כנס פתח"ס ע"ב) השוכר את הבהמה י"א
לשאת עליה משקל ידוע והוסף על משאו אם הוסיף חלק
משליש על השיעור שפסק עמו ומתה חייב פחות מכאן פטור
אבל נותן הוא שכר התוספות (וע"י ס"ל ע"ב ע"ב) ז
ט (ס"ט) שכר סתם אינו נושא אלא משקל הידוע במדינה
לאותה בהמה ואם הוסיף חלק מל' בגון שדרכה לשאת ל'
וטען עליה ל' ואחר ומתה או נשברה חייב ז

ה ט (טור"ס כנס פתח"ס ע"ב) הכתף השוסיף
על משאו קב א' והזקק במשאו זה חייב בנוקיו שא"ע שרו'
בן דעת י' והרי הוא מרגיש בכבוד המשא יעלה על לבו שמו'
מחמת חוליו הוא זה הכבוד ז

ה ט (טור"ס כנס פתח"ס ע"ב) השוכר את הבהמה י"א
לשאת עליה משקל ידוע והוסף על משאו אם הוסיף חלק
משליש על השיעור שפסק עמו ומתה חייב פחות מכאן פטור
אבל נותן הוא שכר התוספות (וע"י ס"ל ע"ב ע"ב) ז
ט (ס"ט) שכר סתם אינו נושא אלא משקל הידוע במדינה
לאותה בהמה ואם הוסיף חלק מל' בגון שדרכה לשאת ל'
וטען עליה ל' ואחר ומתה או נשברה חייב ז

ש"ט השוכר את הבהמה לילך למקום ידוע והוליקה במקום אחר וכו' ה' סעיפים

א (רמב"ם רצ"י חסינות) (ב) השוכר את החמור להוליכה בהר והוליקה בבקע' א
ההוליקה פטור אף על פי שעבר על דעת הבעל' ואם הוחמה חייב ז
ב (ס"ט) שכרה להוליכה בבקעה והוליקה בהר אם הוחלקה חייב שהחלקן יותר בהר
מבבקעה ואם הוחמה פטור שבבקעה חמימות יותר מבהר מפני הרוח שמנשבת בראש
ההרים ז ואם הוחמה מחמת המעלה חייב וכל כיוצא בוה ז
ג (טור"ס) שיהי מסר לנכסה ומקפסה לטר ז ונתיגעה ומתה שייב זכן
אם

ה ט (טור"ס כנס פתח"ס ע"ב) הכתף השוסיף
על משאו קב א' והזקק במשאו זה חייב בנוקיו שא"ע שרו'
בן דעת י' והרי הוא מרגיש בכבוד המשא יעלה על לבו שמו'
מחמת חוליו הוא זה הכבוד ז

ה ט (טור"ס כנס פתח"ס ע"ב) הכתף השוסיף
על משאו קב א' והזקק במשאו זה חייב בנוקיו שא"ע שרו'
בן דעת י' והרי הוא מרגיש בכבוד המשא יעלה על לבו שמו'
מחמת חוליו הוא זה הכבוד ז

ה ט (טור"ס כנס פתח"ס ע"ב) הכתף השוסיף
על משאו קב א' והזקק במשאו זה חייב בנוקיו שא"ע שרו'
בן דעת י' והרי הוא מרגיש בכבוד המשא יעלה על לבו שמו'
מחמת חוליו הוא זה הכבוד ז

ש"ט א אם הולק' פטור כ"י ואם הוחמ' חייב כפי' שאחר זה כתב המחבר שפנו דע שהתחבר העתיק ל' הרמב"ם פ"ד דשכיר' ופ"ט דכתב ה"ח אדכריו וכו' י"א

ה ט (טור"ס כנס פתח"ס ע"ב) הכתף השוסיף
על משאו קב א' והזקק במשאו זה חייב בנוקיו שא"ע שרו'
בן דעת י' והרי הוא מרגיש בכבוד המשא יעלה על לבו שמו'
מחמת חוליו הוא זה הכבוד ז

ה ט (טור"ס כנס פתח"ס ע"ב) הכתף השוסיף
על משאו קב א' והזקק במשאו זה חייב בנוקיו שא"ע שרו'
בן דעת י' והרי הוא מרגיש בכבוד המשא יעלה על לבו שמו'
מחמת חוליו הוא זה הכבוד ז

שפתי כהן חושן משפט שש הלכות שוכר מאירת עינים

ואלו הולכה בבקשה לא היתה מתעבת ואם טינה והולכה בבקשה שמה אם הולכה בהר הים פאור שלם ולא היתה מתעבת עכ"ל :
ד ואור דרך משונה ודוקא שהוא דוע שהוא משונה וכ"כ הרא"ש דאל"כ הים פטור אפילו לאכיל דלחר בעלתא אור דבקעם
קטלה ה"מ סיכא דפסע מעיקרא סהיה לו להמזיקה ברפת בקר ופסע בה ויצאה לאגס שהיתה תפלתה בפסיעה מניכיה ואכיליה וכפיו
מאטאין כן זכ שילא פמה לאגס אלא שטינה מהר
באונס סכא ממחמת פסיפס דים לומר אוריא דאנמא קטלה

אם הים להולכה למקום א' והולכה למקום אחר ד' ואור דרך
משונה תמקום אחר מייב (סור"ס א') וכן כל כיוצא בזה :
ג (סור"ס ב' נפש הרא"ש) השכיר בהמתו לילך בה למקום
פלונית ולהחזירה למחר והלך השוכר עליה למקו' ההוא
והחזירה בו ביום ונתרע' המשכיר לוקני העיר על אשר הולכי'
והביאם ביום אחד ואמר למשכיר לקבלה ולהשתרל ברפואתה וכן עשה פ' ומתה לטוף ח' ימים
י (כ') הייב השוכר כיון שפשיע בה :

הגה (הרא"ש נטו' כ"ב סי' ג') הסוכר את הממור ונעשה פסע בדרך ולא שלכך ז' והניח
עליו מתינו ונתקלקל הוי פשיע דלא הוי ליה להניח עליו מתינו - אבל אם הים נמוך לדרבו
ולא אפשר לשכור אחר לא הוי פשיע ופטור :

ד (ס' כהנ"ס) השוכר את הפרה פ' לחרוש בהר וחרש בבקעה ונשבר הקנקן והוא הכלי
שחורש בו הרי פ' השוכר פטור ורין בעל הפרה פ' עם האומנין שהרשו וכן אם לא שיהיה
על רעת הבעלים ונשבר הקנקן רין בעל הפרה עם האומנין שכרה לחרוש בבקעה וחרש בהר
ונשבר הקנקן השוכר חייב בו פ' ודינו של שוכר עם האומנין :

הגה (סור"ס ב' נפש הרא"ש) וי"א דאם האומנין הם שכורין מן המשכיר כריס י' פטורים מן
השוכר הולכי' וסיני י' והמשכיר צריך ליתן לטון סכרן :
ומהו רין האומנין ששכרו בעת חרישה משלמים מי משלם זה י' האוחז את הכלי בעת החרישה
ואם היתה השרה י' מעלות מעלות י' שניהם חייבים כרמי הקנקן הסנהיג אותה במלמד
והאוחז את הכלי :

ה שבר לרוש בקטנית ורש בתבואה י' והוחלקה פטור בתבואה ורש בקטנית חייב שהקטני'
מחלקת :

שי השוכר את החמור ונסתמא או מת או נשבר וכו' ג' סעיפים

א (ל' נמכ"ס רפ"ה משכירות) ב (ב') השוכר את הבהמה ג' וחלתה (ועיינו ראו'
למלכ"ס

עליה חשף כל שהים יכול להניח הממור באיוס מקום משומר ולא הניחם ונתקלקל הממור טפי בהליכתו בדרך פייב ובהניח עליה חשף
פייב אף שלא שיהי לו מקום משומר להניח הממור מ"מ לא הים לו להניח הממור עליו ע"ש :
ב כו' ז' רש"י פ' האומני' (ריש דף פ') כל כלי המשירים' לבשל סבקר ונערי' הולכי' עם בהמתו א' אומו בדרך לבוון הפרה לתלמים
וא' הולך המשיריה ומכביד היתד בקרקע שבו הכרול סנקרא קולט' ר' כלפ"ו והוא קנקן הנזכר במשנה עכ"ל :
ג ע' השוכר
פטור סריי טינה לטובה שבה קשה לפרוש טפי מבקעה שהם שלמים מנוייה ע"ש :
ד יוד' אם האומנין הם כשרים הכל' ששם
בעלי אומנות דמשיריה וכסמוך כתב דינא כוס מי מתן משלם :
ה י"א ודינו של שוכר עם האומנין שהים לטון ליוסר בתלאתאן
כשר אומנין פטורין כשר שלא ישבר המשיריה וכאשר כתב אחר זה :
ו פטורין מן הסוכר דא' ל' אמת ששנית גרמת
היזק ואזו לא נשכרנו להמשיכ' אלא להפרישם בבקעה :
ז והמשכיר צריך ליתן שכרם ע' אף אם אין ביד המשכיר להוציא
דבר מהשוכר מפני שהוא פני או אלא אין לו לתפוס שכירת הנערים לומר לכן לתם ששמו לו לפרוש כהר ש' אמרו לו אף שששמו מהשוכר
ששכר מחך הפרה לפרוש בבקעס מ"מ מולא הנותן עמנו שלא לשמוע לו לפרוש כהר אמרנו שדעתך שפשיע כניי' הסוכר עליו ואין
אתה מקפיד עמו :
ח י"א האוסף הכלי שהוא הפטיקס יותר מדאי כארץ :
טו מעלות פ' שמעלה אכניה וטרסי' :
מו
סניסן מייבי מפני שבדבר זה בקלות נשבר וסיה דבעל הדרכן ג' כ' ליוסר מאוד כהליכות סנהמה דכשכמהם מעוות התלם מעט נשבר
הקנקן ואמרינן דכשכרה מחס סניסן ולא כ"כ דעת' ספק הוא מחס מי נשכרה מ"מ משלמין בין סניסן דהמו' דמי פ' וזכתו דא' *
משום לא הוי שייכין הלא קי"ל כסומכום דאתר מחון המוטל כפסק סולקין ע"ש :
י"ו וכחלקה פטור דעפי היתה מוסלקת
אם דשם בקטנית וכדמסיק :

שי א' הסוכר את הבהמה וחלתה כו' המשכר נמשך אחר ל' שרמכס פ"ה משכירות וכן קצרין מאוד כל' המשנה ונמר דפ' האומנין
ופ"פ דעת רמב"ם ובע"פ ערכב הדברים ל' הסור עס ל' הס"ע ולא שת לבו שמסולקין מהם ככמה דינים נס כפי' *
בנמרא ומתיתמה על מור"ס סהיה לו לכתוב דעת סטור ולפרש במקום הקצרים ומתמין כדרכו והכניו לפרשם כס' ד' א' כפי' הליוך :
ג וחלתה ועדיין ראוי' למלאכה כו' ז' ל' הסור ע"פ הנמרא הסוכר את הבהמה ונסתמה (פ' נסתמו עיניה) או התליעה רגליו
או חולי אחר כיוצא בו שראוי' עדיין למלאכה אלא שנתוסף להשוכר פורח לישרו לילך בדרך אפילו אמר לו שתרם פתם אחר לו הרי שלך
לפניך (דאמרינן ככוס מולו גרס) עכ"ל הסור ומ"ש או בלקעה כו' ר"ל או שאירע לבהמה זו ענין אחר שלקעה מהשוכר אחר
מתשתיה המלך לרכיב עליה על פי דרכו בעבודת המלך ומדרכו לשעות כן ומ"מ המחיר אש"פ שאין סופו לפטור בנמרא וכסור לא כתב
סופו לפטור אלא ז' אפילו באננר' שאינה שוורת ושיר' וספור דר' ל' דאינו מסורין בפצמן אלא צריך בשל כהמה לילך אחריו מד
שיפגע כהמה אחרת ואז נוטלין אותה כהמה ומחזירין להראשון כהמתו ומ"מ אם בלקעה בדרך הליכה פירס ספור ע"פ פיר' ז' ז'
ע"ש להשוכר לילך באותו הדרך שילך בו משרת המלך הלכך כיון שיש לו לילך באותו הדרך אש"פ שצריך לילך אחריו כרגליו עד
שמלאו אחרת אין צריך המשכיר להשמיד לו אחרת משא"כ כשהים צריך לילך דרך מזרח והשתרית הולך למערב דל' כהמה כהמה
אכל הרמ"ס והמתכר שכתבו אף על פי שאין סופו לפטור נראה דלא ס"ל פ' וז' דהא לפ' ז' עכ"פ שוורת אלא שאינה שוורת מעגמה
מד סעלי' ילכו אחרים לכן נראה שרמכ"ס פ' מ"מ בנמרא אננר' שאינה שוורת היינו דאינה שוורת כלל או שאינה שוורת כבוד
שהוא צריך לה למלאכתו דגם זה מקרי אין סופו לפטור דהא אחר ומן סוורה היא שלא לתועלת לו (וכן נראה מש' התו' ע"פ ספ'
שאוני' סוף דף ע"ט) ואש"ה א"ל לפעמיד לו כהמה אחרת כשלקח משרת המלך כהמה דרך הליכתו ופירשו דרך הליכתו כמ"מ התו'
עס כסר ר"ס ע"פ דר' ל' שפגע בו כהמתו הולך עם כהמה בדרך דאמרינן מולו גרס דאלו הים יוסכ כתיבו ופושם כה מלאכתו עס לא
היו מספיקין אחריו משא"כ כשלא בדרך הליכת' לקטו ממנו אלא פששו אחריו בכיתו דאמרינן עס בנמרא דייב' להעמיד לו אחר דושו
דוחס למתה כהמה דאמרינן מלאך המת מה ל'

מאירת עינים הושן משפט שיב הלכות שוכר שפתי כהן תרה

לפועל פסידא כ"א שר טרפתו משא"כ כאן דפסיד המשכיר בעל
השפינה כל ספינתו מ"ס כפועל בעל מ"סו אית ליה ביה דסו' חוקן
לקיים תנאו פד"ר : ו אינו יכול להקטין הטעם כיון שהוא
מוחקר יכול לומר לבשל כיון חולך נרם כיון שאיך יכול לקיים
תנאו' לבע"יין זה פתחו אין לך שלי

ג מרי בלו מלקין עיניו כמ"ס מ"ק ז' שר חיבה אינו חוקר כ"י ולפע"י הוא
מוכרע ודו"ק : ד נותן לו שכר כל הדרך . אבל שכ"פ חכמה לו ומה"ס
מסור ומחכר לפיכך מ"ב ע"ל סת"ס מ"ק י' ול"ב כיון דמחכר כחכ' כאן
סתם נותן לו שכר כל הדרך משת"ס מ"ל דכאן אינו חכמה לו ומה"ס כ"י כ"י כ"י
סרס סמור וז"ל פירשו ז"ל סמינו חכמה לו כלום סכיון ספינה קיימ' יכול
לומר אהא סא קאמיל' אינו דוח' לפסו"י

ה (ג) (ס"ט דמ"ט) אמר לו ספינה זו אני משכיר לך ושכר
השוכר להוליך בה"יין זה אם נתן השכר ו אינו יכול
להחזירו ואם לא נתן לא יתן שאין זה יכול להביא הספינה
עצמה ולא זה יכול להביא יין עצמו :

ה (ג) (כ"י ס"ט דמ"ט) שכר ספינה סתם ל"יין סתם :
(ג) הרי אלו חולקין השכר ורואה כשאין אחר מהן רוצה
להשלים מ אבל (אם) זה מביא יינו וזה אינו מביא ספינה
אם נתן שכר נמי יטול ויוציא מתחת ידו :

ו (ד) (מ"ט ס"ט ד"ר) השוכר את הספינה ופרקה בחצי הדרך
י (ד) נותן לו שכר כל הדרך י ואם מצא השוכר מי
שישכיר אותה לו עד המקום שפסק שוכר י ויש לבעל הספינה
עליו תרעומות (וצריך ליתן לבעל הספינה מה שפסק יג נשפוט
כפונת סמורה (הרש"ט) ובהנכנס הספינה) (סור סעיף מ')

ה (ג) (כ"י ס"ט דמ"ט) שכר ספינה סתם ל"יין סתם :
(ג) הרי אלו חולקין השכר ורואה כשאין אחר מהן רוצה
להשלים מ אבל (אם) זה מביא יינו וזה אינו מביא ספינה
אם נתן שכר נמי יטול ויוציא מתחת ידו :

שיב המשכיר בית לחכירו לזמן קצוב או סתם וכו' סעיפים :

א (ג) (ס"ט דמ"ט) המשכיר לחכירו בית או חצר או מרחץ או חנות
לזמן קצוב אינו יכול לחזור בו ולהוציא תוך זמנו אפילו
נפל ביתו של משכיר שאין לו (ג) מקום לדור בו ואפילו
העני וצריך למכור לאח"י אינו יכול להוציאו והמקח קיים ולק'
צריך להניחו ביר השוכר (ג) עד שישלים זמנו (ואם היה
חוסר בשכין שלא היה יכול לקחתו מול"ס לא מכרו יכול לחזור ולמכרו
חוד' (הר"ם ומרדכי פ' האוכל) המנה עמו שיוכל להוציאו לזמן זמנו
אין הלקח יכול להוציאו) (ר"ם פ' ד"ג) ואם הקדים לו השכר
אפילו לזמן מרובה אינו יכול להוציאו עד שיכלה זמן כל
השכירות שהקדים לו (סור מ"ג) (אם היה
הנה (כ"י פ' כן לסמו) (ג) (כ"י) ואפ"ל קצב לו זמן אפילו
כיו סתמ' שכרו נגד מותו והמשכיר בית לשכירו ובתוך
הזמן רוצה לכונו' אין יכול לכונו' ללא (ג) אפילו לבית
יפה ממנו נס להכניס פושלים לבית לבנותו (מרדכי ר"ב וכו' וכו'
לקמן מ"י) (מהו מקשים מן השוכר לפנות מותרת הדין :
ג אם

ה (ג) (כ"י ס"ט דמ"ט) שכר ספינה סתם ל"יין סתם :
(ג) הרי אלו חולקין השכר ורואה כשאין אחר מהן רוצה
להשלים מ אבל (אם) זה מביא יינו וזה אינו מביא ספינה
אם נתן שכר נמי יטול ויוציא מתחת ידו :

ז (ד) (מ"ט ס"ט ד"ר) השוכר את הספינה ופרקה בחצי הדרך
י (ד) נותן לו שכר כל הדרך י ואם מצא השוכר מי
שישכיר אותה לו עד המקום שפסק שוכר י ויש לבעל הספינה
עליו תרעומות (וצריך ליתן לבעל הספינה מה שפסק יג נשפוט
כפונת סמורה (הרש"ט) ובהנכנס הספינה) (סור סעיף מ')

ה (ג) (כ"י ס"ט דמ"ט) שכר ספינה סתם ל"יין סתם :
(ג) הרי אלו חולקין השכר ורואה כשאין אחר מהן רוצה
להשלים מ אבל (אם) זה מביא יינו וזה אינו מביא ספינה
אם נתן שכר נמי יטול ויוציא מתחת ידו :

ח (ה) (מ"ט ס"ט ד"ר) השוכר את הספינה ופרקה בחצי הדרך
י (ה) נותן לו שכר כל הדרך י ואם מצא השוכר מי
שישכיר אותה לו עד המקום שפסק שוכר י ויש לבעל הספינה
עליו תרעומות (וצריך ליתן לבעל הספינה מה שפסק יג נשפוט
כפונת סמורה (הרש"ט) ובהנכנס הספינה) (סור סעיף מ')

ה (ג) (כ"י ס"ט דמ"ט) שכר ספינה סתם ל"יין סתם :
(ג) הרי אלו חולקין השכר ורואה כשאין אחר מהן רוצה
להשלים מ אבל (אם) זה מביא יינו וזה אינו מביא ספינה
אם נתן שכר נמי יטול ויוציא מתחת ידו :

יק קצות

יק קצות

שפתי כהן חושן משפט שיב הלכות שוכר מאירת עינים

אז לא נשפיקת שכירות - עיני כחבוכי רמיה ס' : ז : המכיר
למכירי בית סמא ל' לטובו כ' כתב סמא' מרמס דמא' סמא ל' ר' ר' כ'
מכר יום א' מן קחתי יול לטובו כ' ורואים לום מ' מ' מ' מ' כ' כ' ל' ל' ל'
ס' ל' ד'
כ' ע' ל'
ל' ד'
ד' ל'
חמס סמא ל' יום סמא סמא ל' יום סמא סמא ל' יום סמא סמא ל' יום
כ' ד' ל'
ד' ר' ד' ל'
ל'
י' ו' א' ל'
מ' ד' ל'
י' ו' א' ל'
מ' ד' ל'
י' ו' א' ל'
מ' ד' ל'
י' ו' א' ל'
מ' ד' ל'
י' ו' א' ל'
מ' ד' ל'

ב (ס) מורכס הרה'ס פ'ס דסכירות ר') אם חור אח' שהשכירו
לזה והשכירו או סכרו ד לכותי (ו') או אנס שהפקיע
שכירות הראשון הרי זה חייב להשכיר לו בית אחר כמותו וכן
כל כיוצא בזה :
ג משכנו לשנים ידועים בכך וכך לכל שנה ושנה כל זמן
שלא יפרנו וחזר ומכרו לאח' אין הלוקח יכול לקחתו מיר
המלוה תוך השנה אבל אחר השנה יכול לקחתו :
ד השכיר לו ליינה אין פחות מיום אחר לשכיתה אין פחות
משני ימים * לנשוזין אין פחות מל' יום :
ה (ל' רמ'ס פ'י דסכירות ר') ז (ז) המשכיר בית
לשכירו סתם אינו יכול להוציאו עד שיודיעו ל' יום מקור'
כרי לבקש מקום ולא יחא מושל' ברך' ולסוף ה' יצא' בר'א
בימות החמה אבל בימות הגשמים אינו יכול להוציאו מהג
וער הפסח :
ו (ס) קבע לו ל' יום לפני החג אם נשאר מהל' יום אפי'
יום אחר אינו יכול להוציאו עד מוצאי הפסח * והוא
שיודיעו שלשים יום מקורם בר'א בעירות * אבל בכרכים
אחר בימות החמה ואחר בימות הגשמי' צריך להודיעו י"ב חרש
מקורם וחנות בין בכרכי' בין בעירות צריך להודיעו י"ב חרש
מקורם יוד (והנחת סל נחתו מ' וזכתי' ב' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל'
* (מור' ס' ח' י' ג' ס' ר' י') :
ז כשם שהמשכיר חייב להודיעו י"ב כן השוכר חייב להודיעו
מקורם י' ל' יום בעירות (או) מקורם י"ב חרש בכרכי'
כרי שיבקש שכן ולא ישא' ביתו פנוי ואם לא הודיעו אינו יכול
לצאת אלא יתן השכר :
ח (נ"ג) איש עמ'ד לו אחר במקומו ואם רוצה להעמיד ארס
שאינו סנון אין המשכיר צריך לקבלו של ס' ש"ז :
ח (רמ'ס ס' ד' ס' ע') אם שכרו לזמן קצוב כיון שכל'
הזמן י' יכול להוציאו מיר אפילו כלה הזמן באמצע
ימות הגשמים :
ט (ס) מה שאמרנו שאין המשכיר יכול להוציאו ולא
השוכר יכול לצאת עד שיודיענו מקורם אם הוקרו הבתי' יש למשכיר להוסיף עליו ולומר לשוכ'
או שוכר בשויה או תצא וכן אם הוולו הכתים יש לשוכר לפחות השכר ולום' למשכיר או
שכרו לי כשער של עכשיו או הרי בתיך לפניך מה דווקא י' ראתנו הכי קודם הזמן אף
על פ' שעבר זמן הודעה אבל אם עמרו כסתמא מסתמא דעתם היה על השכר הראשון :
* (נ"ג) מ' פ' ג' ס' ר' י') :
סנה

לכו' צו' בימות סתם או אין נותנין לו זמן יותר משלושים יום ואס' כי א'
או אין אומר' שיניסו לדור בו עוד ל' יום אלא ל' שנר'ך שיניסו לדור בו עד הפסח
יכול להוציאו מכיתו אח' כ' הודיעו ל' יום קודם קנ הסוכות שינא סכודשו ל' יום קודם התקלת ימי הנשמי' ודאי סני יצ' חסיק וכתם
שאם לא הודיעו ל' יום קודם התקלת קנ הסוכות אפי' אינו סכר אלא יום א' הוי דינו כאלו לא הודיעו קודם לכן כלל וצריך להכניסו לדור
בכיתו עד הפסח והטעם דבימי הנשמי' קשה על האדם לטעול נפש מכיתו לבית ודרך בני אדם לשכור דירה א' לכל ימי הנשמי' ומ'ס
אין דירה מנוי' לשכור בחתש ימי הנשמי' : *
כיון דלא הודיעו שלושים יום שלימי' קודם סנון ה' כלל לא הודיעו כלל ומ'ס צריך להודיעו עד ששלושים יום קודם זמן
יציאתו בתקלת ימות החמה ועמ'ס כדרי'ס מוס יותר : *
לסס המקום וקשה למחא דירה לפת שירנו : יוד ונפקותו כו' הטעם שהמכוני יושבי סכות דרכם להפקי' להקוני' וסון
זמן רך וכשיכואו לשלס כאיס על סתם סכות לשלס לו וכשיצא משס לדור במקום אחר לא ידעי' אלא יתצאיו ומ'ס נותנין לו זמן י"כ
קדש וכחך ז' סומו יגבה סוכו ססקי' לשכר וסס סימכו' כסקס מכאן ולהכא יודיע' לסקוני' שיכואו לשלס לו לאסר זמן ז' סס במקום
פלוגי ואל' זה יעשה כן איכו אפשר' אכסס' ונכסות נחתו מ' וס' ככסין מקסין לזמן ארוך יותר נותנין לו זמן נכסויות קשומות כ'
שנים מקודם : יא כן הסוכר חייב להודיעו כו' סכ'י מסיק וכת' דמכונני סיושב סכות אינו יכול לצאת אח' ב'
ידועו וכל סכות י"ב חודש מקודם כדי שבעל סכות יבקש לו סוכנו אחר שישכור ממנו סכותו דאותו סוכוני לא יצא הסכות סהיס
יושב סס עד שינכס חסיל' סקסותיו וזמן לום סוא י"ב סודס וככ'ל : יב ס' ג' שלס יום בעירות או מקודם כו'
וכן סוא סס כרמ'ס : יג יכול להוציאו מיר וס'ס דהסוכר יצא מיר כלי הודעה לסכסכיר וסטסס דברי ידעו
שיכלס סומו וס'ל לדכר ז' עס ז' ס'ס אחרים כאופן ש' דעס ק' דירתו ססוף סומו וס'לאס : ד' דאתנו סכי קודם
סומו כו' פי ססכס'ס יאמר לסוכר מכאן וס'לאס אס תרנע לדור בכיתו צריך אתס ליתן לי כך וכך לסדס כפי סנת סתקורו סכתיס ואס
לא תרנע ליתן כל כך מיר ואין צריך ליתן לו זמן ל' יום ווס' אפי' ססכר זמן הסודעס פי' סכברו סל' יום סזריכין להודע'
המשכיר לסוכר שי'א יכול ז'ס לומר לו זמ' או תן שכירו' כפי סער ה'יכר סהוא לפ' ע' אבל אס ככר דו סוף יכול להוציאו מיר כפי
סיוקר להמפרע ז'ס' אכל אס עמדו ססתס כו' :

מאירת עינים. הושן משפט. שייב הלכות שוכר = שפתי כהן תלך

טו וכן אם שכו לזמן קצוב כו' גם המכר בשלחו כתב דין
אם תיד אחר זה כפי ש' ואלו ש' עשה לא ראוהו מור' וז' :
עז יכול להוציא שוכר מתינתו כו' נראה דשייב דוקא כשכר
דר כו' יוס אבל כהן ל' הראשונים לשכירתו כיון דאין שכירות

יוד וכן אם שכו לזמן קצוב כו' גם המכר בשלחו כתב דין
כפי ש' ואלו ש' עשה לא ראוהו מור' וז' :
עז יכול להוציא שוכר מתינתו כו' נראה דשייב דוקא כשכר
דר כו' יוס אבל כהן ל' הראשונים לשכירתו כיון דאין שכירות

הנה' (הרמב"ם בחמ"כ כ"ג) טו (י) וכן אם שכו לזמן
קצוב אפי' שנתתיקו שכתיש או סוולו אינן יכולין לשנות
רק כפי שכתבנו ששכר בית לשכירו וסי' אוסכו ונעשה שוכלו אין
יכול להוציא מן שכיתו (כ"ג פ' השאלה) ואם אמר לים מתקילם
שאינו משכיר לו רק משום שהוא אוסכו ונעשה שוכלו יכול להוציא
(וכן מוכח ט) :
יוד (הרמב"ם כ"ג) כ"א שהשכיר סתם אבל אם
השכירו לזמן ידוע אפי' שמתיקו הבתים או הולו
אינם יכולים לא להוסיף (כ"ג) ולא לגרוע :
יא (ט"ז רמ"ם) נפל בית המשכיר שהוא רר בו הרי זה טו
יכול להוציא השוכר מכיתו ואומר לו אינו ברין שתהיה
אתה יושב בביתו י' עמי שמשא מקום ואני מושלך ברך
שאין את בעל זכות בכית זה יותר ממני ודוקא כשוכר סתם
אבל כשוכר לזמן ידוע אינו יכול להוציא תוך זמנו :
(הרמב"ם פ"ג כ"ג) י"ג נתן הבית לכנו לישא אשה אם היה
יודע שבנו נעשה חתן בזמן פלוני והיה אפשר לו להוריע
מקודם ולא הוריעו א"י להוציא ואם עכשיו נדרסנה לו אשה
והרי הוא נושא מיר ה"ו יש לו להוציא שאינו ברין שיהיה זה
יושב בביתו וכן בע"ה ישכור בית שישעה בו חתונה :
יג (ט"ז ר"ן) כ"ב מבר הב"א נתנו א"י הורישו אין שני יכול
להוציא ע"י שידועו מקוד' ל' יום י' או מקודם י' ב' חדש
שהרי השוכר אומר לו אין חתן יותר מבתי בבית זה :
יד (ט"ז ר"ן) כ"ג נשאל הרמב"ם (י"ב) מקום שנוהגין שיש
להם ראש השנה קבועה לשכירי' הבתים וראובן שכר בית
משמעון לשנה ואח"כ שלחה השנה כ' נשאר בבית חדש א'
ולא רבו זה עם זה כלו' בשכירות שנה הבא' ורצה ראובן לצא'
מהבית ושמעון מעכב על ידו שלא לצאת עד תשלום שנה
שנייה כ' הרינו עם שמעון :
כ"ה (גמ' ח"ג) כ' שכיר דרים בכיתו וסו' סולקין על הכית
ואח"כ נתייב' א' כדן לרד' ללאת אפי' כאלתע סתורף
כ' אפי' שלא הורישו שכירי' מקודם :
טז (רמב"ם פ"ג) (י"ג) המשכיר בית לשנה בשכר ידוע
ונתעבר' השנה כ' נתעברה לשוכר כ' השכיר לחרשים
נתעברה לשכיר כ' השכיר לחרשים ושנה בין שאמר לו
דינר בחדש י"ב דינר בשנה בין שא"ל י"ב דינר בשנה דינר בכל
חדש טו (י"ד) הרי חדש העיבור

זו אכל אם אומר לו שנה א' אין לו אלא י"ב חדש כרוכ שנים שאינו
תעובר' עכ"ל והמחמ' השמיטו וגם מור'ם לא הוכירו וסו' משמע
שכ"י תמה על סו' שכתבו ובת' הברש"א גוס' לא כ"כ לא להלכ'
אבל לתמה כמ' הרשב"א עמו לכהנו כשאר גאונים קדמוני' שלא
תלקו בזה ועוד הכי' הכי' וסד"מ כמה דעות שלא תילקו שין שנה
זו לכתם ואכי' הוספתו תמי' בוסף על תמי' ככ"י וסו' דרברי
רבינו בשלחו מ"ם כאן למ"ם כ"ד כ"י ר"ך לפני' כדרים הותרין וא'
השנה ומותר כו' ראש השנה כו' אחר שנה א"א שנה פתח אסור משת למת ואם שנה תעוברת אסור י"ג חדש חיוס א"ל יוס' (ובכ"א פ'
לשון הרשב"א דלמד מא' סור לחמון ואיפסא וס' ל' דשוין הן) וישנתי את הכל כשייפ' דשמי' כיושב כאלו ומקובל ומוכח מנייה וכ"ס
והוא שבאן התמיל וכתב ז' כ"א שמעך כר"ה ואמר כו' ס' ל' דכשעת דר' ה' ואמר שנה א' או שנה סתם י"ס ז' מושכר לך או אסור לך
ודאי דעתו ה"ס דלא י"ס חדש העיבור בכלל דאי ה"ס דעתו ג"ב עליו ל' שנה זו אלא ודאי להכי דקדק לומר שנה סתם או שנה א' ללגו'
דעתו שכותבו על פתח שנה דאינו רגיל להיות משכיר אכל ה"ר התמיל כעמוד בתוך השנה ועל מסיק וכתב דאם אמר שנה א' או שנה
סתם כותבו י"ב חדשים דכעמוד באמצע השנה לא ה"י למימר שנה זו י"ס ז' מושכר לך או אסור לך דא"כ ה"ס משמע דאין שכיר
רק עד ללות שנה זו דכיון דעל ראש השנה וסו' להשכיר או לאסור שנה תמימה מ"ם סו' לך לומר שנה א' או שנה סתם ואף שכיר
משמע שאינו מוחלף ככ"י דעת הטור הוא לפרש דברי הרשב"א כן כ"י ס' ל' יתרו דכרי' וא' ז' וכ"ס מיישב כל התמיהות שהקדים בכ"י
והד"מ י' ואמר עוררתי וכו' ועיין עוד בדרישה מ"ם עוד מזה וכן נראה ל' דכיון דלינא ודו"ק : כד השכיר למדעים כתעבר
לכתעבר וסו' פשיטא אלא משום ס' פ'א קמ"ס א"כ ללמדיו כ' דל"מ מאחר שאלו השכיר אינו אלא למלאות חדשי' הלכנה כ"ס כשישלם
לו כדנר כל י"ב חדש מהמשנה ה"א גם דש' העיבור הכל למלאות ולשנות י"ס בכללו קמ"ל : כ' השכיר למדעים ושנה בין
שאר ה' ה"י שנה דקאמר מ"י דעת בר"ם ואמר השנה או שנה זו וכו' ל' להרשב"א דאז אם אמר שנה לסוד ולא חדש ה"ס השכיר
בכלל וע"י שכתבתי בכ"י פ' שכתבתי בכ"י פ' דוקא דכל השנו' שמוכי' הן זה לזה אבל אינן שמוכי' זה לזה לכ"פ האסורן
עיקר וכדאמר' גבי ש"ס : כו הרי חדש העיבור של המשכיר כו' ז' הטור דמסקתא לן אי תגוב' ל' ראשון

הנה' (הרמב"ם בחמ"כ כ"ג) טו (י) וכן אם שכו לזמן
קצוב אפי' שנתתיקו שכתיש או סוולו אינן יכולין לשנות
רק כפי שכתבנו ששכר בית לשכירו וסי' אוסכו ונעשה שוכלו אין
יכול להוציא מן שכיתו (כ"ג פ' השאלה) ואם אמר לים מתקילם
שאינו משכיר לו רק משום שהוא אוסכו ונעשה שוכלו יכול להוציא
(וכן מוכח ט) :
יוד (הרמב"ם כ"ג) כ"א שהשכיר סתם אבל אם
השכירו לזמן ידוע אפי' שמתיקו הבתים או הולו
אינם יכולים לא להוסיף (כ"ג) ולא לגרוע :
יא (ט"ז רמ"ם) נפל בית המשכיר שהוא רר בו הרי זה טו
יכול להוציא השוכר מכיתו ואומר לו אינו ברין שתהיה
אתה יושב בביתו י' עמי שמשא מקום ואני מושלך ברך
שאין את בעל זכות בכית זה יותר ממני ודוקא כשוכר סתם
אבל כשוכר לזמן ידוע אינו יכול להוציא תוך זמנו :
(הרמב"ם פ"ג כ"ג) י"ג נתן הבית לכנו לישא אשה אם היה
יודע שבנו נעשה חתן בזמן פלוני והיה אפשר לו להוריע
מקודם ולא הוריעו א"י להוציא ואם עכשיו נדרסנה לו אשה
והרי הוא נושא מיר ה"ו יש לו להוציא שאינו ברין שיהיה זה
יושב בביתו וכן בע"ה ישכור בית שישעה בו חתונה :
יג (ט"ז ר"ן) כ"ב מבר הב"א נתנו א"י הורישו אין שני יכול
להוציא ע"י שידועו מקוד' ל' יום י' או מקודם י' ב' חדש
שהרי השוכר אומר לו אין חתן יותר מבתי בבית זה :
יד (ט"ז ר"ן) כ"ג נשאל הרמב"ם (י"ב) מקום שנוהגין שיש
להם ראש השנה קבועה לשכירי' הבתים וראובן שכר בית
משמעון לשנה ואח"כ שלחה השנה כ' נשאר בבית חדש א'
ולא רבו זה עם זה כלו' בשכירות שנה הבא' ורצה ראובן לצא'
מהבית ושמעון מעכב על ידו שלא לצאת עד תשלום שנה
שנייה כ' הרינו עם שמעון :
כ"ה (גמ' ח"ג) כ' שכיר דרים בכיתו וסו' סולקין על הכית
ואח"כ נתייב' א' כדן לרד' ללאת אפי' כאלתע סתורף
כ' אפי' שלא הורישו שכירי' מקודם :
טז (רמב"ם פ"ג) (י"ג) המשכיר בית לשנה בשכר ידוע
ונתעבר' השנה כ' נתעברה לשוכר כ' השכיר לחרשים
נתעברה לשכיר כ' השכיר לחרשים ושנה בין שאמר לו
דינר בחדש י"ב דינר בשנה בין שא"ל י"ב דינר בשנה דינר בכל
חדש טו (י"ד) הרי חדש העיבור

זו אכל אם אומר לו שנה א' אין לו אלא י"ב חדש כרוכ שנים שאינו
תעובר' עכ"ל והמחמ' השמיטו וגם מור'ם לא הוכירו וסו' משמע
שכ"י תמה על סו' שכתבו ובת' הברש"א גוס' לא כ"כ לא להלכ'
אבל לתמה כמ' הרשב"א עמו לכהנו כשאר גאונים קדמוני' שלא
תלקו בזה ועוד הכי' הכי' וסד"מ כמה דעות שלא תילקו שין שנה
זו לכתם ואכי' הוספתו תמי' בוסף על תמי' ככ"י וסו' דרברי
רבינו בשלחו מ"ם כאן למ"ם כ"ד כ"י ר"ך לפני' כדרים הותרין וא'
השנה ומותר כו' ראש השנה כו' אחר שנה א"א שנה פתח אסור משת למת ואם שנה תעוברת אסור י"ג חדש חיוס א"ל יוס' (ובכ"א פ'
לשון הרשב"א דלמד מא' סור לחמון ואיפסא וס' ל' דשוין הן) וישנתי את הכל כשייפ' דשמי' כיושב כאלו ומקובל ומוכח מנייה וכ"ס
והוא שבאן התמיל וכתב ז' כ"א שמעך כר"ה ואמר כו' ס' ל' דכשעת דר' ה' ואמר שנה א' או שנה סתם י"ס ז' מושכר לך או אסור לך
ודאי דעתו ה"ס דלא י"ס חדש העיבור בכלל דאי ה"ס דעתו ג"ב עליו ל' שנה זו אלא ודאי להכי דקדק לומר שנה סתם או שנה א' ללגו'
דעתו שכותבו על פתח שנה דאינו רגיל להיות משכיר אכל ה"ר התמיל כעמוד בתוך השנה ועל מסיק וכתב דאם אמר שנה א' או שנה
סתם כותבו י"ב חדשים דכעמוד באמצע השנה לא ה"י למימר שנה זו י"ס ז' מושכר לך או אסור לך דא"כ ה"ס משמע דאין שכיר
רק עד ללות שנה זו דכיון דעל ראש השנה וסו' להשכיר או לאסור שנה תמימה מ"ם סו' לך לומר שנה א' או שנה סתם ואף שכיר
משמע שאינו מוחלף ככ"י דעת הטור הוא לפרש דברי הרשב"א כן כ"י ס' ל' יתרו דכרי' וא' ז' וכ"ס מיישב כל התמיהות שהקדים בכ"י
והד"מ י' ואמר עוררתי וכו' ועיין עוד בדרישה מ"ם עוד מזה וכן נראה ל' דכיון דלינא ודו"ק : כד השכיר למדעים כתעבר
לכתעבר וסו' פשיטא אלא משום ס' פ'א קמ"ס א"כ ללמדיו כ' דל"מ מאחר שאלו השכיר אינו אלא למלאות חדשי' הלכנה כ"ס כשישלם
לו כדנר כל י"ב חדש מהמשנה ה"א גם דש' העיבור הכל למלאות ולשנות י"ס בכללו קמ"ל : כ' השכיר למדעים ושנה בין
שאר ה' ה"י שנה דקאמר מ"י דעת בר"ם ואמר השנה או שנה זו וכו' ל' להרשב"א דאז אם אמר שנה לסוד ולא חדש ה"ס השכיר
בכלל וע"י שכתבתי בכ"י פ' שכתבתי בכ"י פ' דוקא דכל השנו' שמוכי' הן זה לזה אבל אינן שמוכי' זה לזה לכ"פ האסורן
עיקר וכדאמר' גבי ש"ס : כו הרי חדש העיבור של המשכיר כו' ז' הטור דמסקתא לן אי תגוב' ל' ראשון

מאירת עינים חושן משפט שייב שייג הלכות שוכר שפתי כהן תלז

לד נטרף כהני כו' פרס ספי' זכ נתבאר דין נפל הוא דמשכיר לו מה שנתמט כו' וא' ק' חמ' וזה שמשק' מור'ס וכמ' ז'ל נטרף כל כהני כו' מתק מדינה ומכנה לו שם ונטרף וקאמר דדינו כנפל בית חסם ומשפסד'ל מולו נרס לפתוס אלא לפרס ויותר נראה להניס כנס' זו וכל' נטרף כהני דינו כנפל ויא' דנרף ליתן לו כל שכרו מיכו אס נטרף כל סעיר כו' ועד' כתוב כר' ס' ו'ו'ל' - במרדכי

כמוכ' כס' האומנין (דף קמ"ב פ"א) דאס נטרף כהני דינו כנפל פ"ט וכן הוא תסו' מור'ס דמיימוני בפרס משפסד' פ"מ' אכל כמ' כ'ו כתוב כתשובת מיימוני כס' ריב'ל דנרף ליתן לו כל שכרו מיכו אס נטרף כל סעיר כו' מתק מדינה סכ'ל ועמ' בפיתון סכ'א מדינ' אלו (ולדעת מור'ס כ'ל דכיון סתמיט דעת י"א זו וכו' סס) לט המשכיר עלייס סתם כו' ל' סעור מי שיש לו בית ועלייס פ"ג וסעיר לטכירו את סעלייס ואל' פלייס זו אכי משכ' לך ונפלס א"ל ליתן לו אחרת ונותן לו הסכירו' כפי סומן שדר בו א"ל פלייס סתם קייב ליתן לו פלייס מיכו אס ירנ' יתן לו אחרת (פ' ואל' לככות לו דוקא זו אכל אס א"ל פלייס זו ספ"ג בית זה אכי משכיר לך הרי שיעבד כו' ור' דל' כ"כ ספ"ג בית זה למע ליה למימר אלא לטעבד כהני לסעלייס : לו אס נפתס סעלייס כד' ספסיס פ' ואל' ספסרה מקוס תשמיס כו' א' : לו יורד ודר כהני

דקדק לומר ודר כהני עס כה' אביע' בנמרא וספ"ר י למטע כהני : לט עד שיתקן לו סעלייס כסור כתב כס' סרמ' דאין סמסכיר קייב לטעל כוה ולכני' סליו סולאן אלא יתן לסכור דיר ל מטע כהני וסא נר לסכור המקוס יתקננו לפלמו אכל סעור סולק פליו פ"ט : אכל אס נפל סעלייס כו' וספילו כולו ולא כה' : דפסק כסרמ' סכ'א סעור דס' דל' סמסכיר לככותו אלא אס יספת פרקסות סעלייס סכוא סקרת כהני ספילו למקנו פ"ט מה ה' סס שתי פליות זו פ"ג זו פ' ואל' סמסכיר פלייס זו ספ"ג בית זה אכי משכיר לך דכיון סאל' פ"ג בית זה למע ליה למימר אלא לטעבד כהני לסעלייס : לו אס נפתס סעלייס כד' ספסיס פ' ואל' ספסרה מקוס תשמיס כו' א' : לו יורד ודר כהני

דקדק לומר ודר כהני עס כה' אביע' בנמרא וספ"ר י למטע כהני : לט עד שיתקן לו סעלייס כסור כתב כס' סרמ' דאין סמסכיר קייב לטעל כוה ולכני' סליו סולאן אלא יתן לסכור דיר ל מטע כהני וסא נר לסכור המקוס יתקננו לפלמו אכל סעור סולק פליו פ"ט : אכל אס נפל סעלייס כו' וספילו כולו ולא כה' : דפסק כסרמ' סכ'א סעור דס' דל' סמסכיר לככותו אלא אס יספת פרקסות סעלייס סכוא סקרת כהני ספילו למקנו פ"ט מה ה' סס שתי פליות זו פ"ג זו פ' ואל' סמסכיר פלייס זו ספ"ג בית זה אכי משכיר לך דכיון סאל' פ"ג בית זה למע ליה למימר אלא לטעבד כהני לסעלייס : לו אס נפתס סעלייס כד' ספסיס פ' ואל' ספסרה מקוס תשמיס כו' א' : לו יורד ודר כהני

דקדק לומר ודר כהני עס כה' אביע' בנמרא וספ"ר י למטע כהני : לט עד שיתקן לו סעלייס כסור כתב כס' סרמ' דאין סמסכיר קייב לטעל כוה ולכני' סליו סולאן אלא יתן לסכור דיר ל מטע כהני וסא נר לסכור המקוס יתקננו לפלמו אכל סעור סולק פליו פ"ט : אכל אס נפל סעלייס כו' וספילו כולו ולא כה' : דפסק כסרמ' סכ'א סעור דס' דל' סמסכיר לככותו אלא אס יספת פרקסות סעלייס סכוא סקרת כהני ספילו למקנו פ"ט מה ה' סס שתי פליות זו פ"ג זו פ' ואל' סמסכיר פלייס זו ספ"ג בית זה אכי משכיר לך דכיון סאל' פ"ג בית זה למע ליה למימר אלא לטעבד כהני לסעלייס : לו אס נפתס סעלייס כד' ספסיס פ' ואל' ספסרה מקוס תשמיס כו' א' : לו יורד ודר כהני

שיב המשכיר בית להכירו בכירה גדולה באיזה מקום ראוי להשתמש ובוד' סעיפים :

א (ל' רמב"ם ופ' וסכירות) ה' המשכיר בית להכירו בכיר גדולה משתמש בזויה וסכותו ל' עד' אמנות ובתריבץ של חצר ובכחבה שאחורי הכתים מקום שנהגו להשתמש בעובי הכותלים ובכל אלו הרברים הולכים אחר המנהג המדינה והשמות הודועים להם : ב (ס' דין ס') המשכיר חצירו סתם לא השכיר הרפת שכה : ג (ס' דין ג') הזבל שבחצר הרי הוא של שוכר לפיכך הוא מיטפל בו להוציא ואם

א' : לו יורד ודר כהני דקדק לומר ודר כהני עס כה' אביע' בנמרא וספ"ר י למטע כהני : לט עד שיתקן לו סעלייס כסור כתב כס' סרמ' דאין סמסכיר קייב לטעל כוה ולכני' סליו סולאן אלא יתן לסכור דיר ל מטע כהני וסא נר לסכור המקוס יתקננו לפלמו אכל סעור סולק פליו פ"ט : אכל אס נפל סעלייס כו' וספילו כולו ולא כה' : דפסק כסרמ' סכ'א סעור דס' דל' סמסכיר לככותו אלא אס יספת פרקסות סעלייס סכוא סקרת כהני ספילו למקנו פ"ט מה ה' סס שתי פליות זו פ"ג זו פ' ואל' סמסכיר פלייס זו ספ"ג בית זה אכי משכיר לך דכיון סאל' פ"ג בית זה למע ליה למימר אלא לטעבד כהני לסעלייס : לו אס נפתס סעלייס כד' ספסיס פ' ואל' ספסרה מקוס תשמיס כו' א' : לו יורד ודר כהני

שיב המשכיר בית להכירו בכירה גדולה כו' וק' עוביות וסכיר לזה אסד מס' ס' ומשתמש בחורי ככותל פ"ט ארכ' סכמון עד ד' אף סל' כנגד ביתו וכיון סיולאן וכוסיף לכאר על מה סאמרו בנמרא במקוס שכנו לשמש בשלו דסיינו סאין סן חקפ' דין מלסשתמש סס נס זה סכור יסתמש סס ול' ככותל בירס סכוא לפני פתסי סקדריס אלא אף ככותל גן עדנו (וסוא סרכץ אפדיני סכוכר בנמרא וכרמ'ס וכדכרי סמסכר) יכול לסשתמש וכרסנה סאחורי סכמיס כיון סכיתו פתוס כתי סס פכ'ל ונס רש' כתב ככותל גניתו פ'ין סס ומשתמש ספירוסיס סל' סתירו סישם בניס פלמו כ' ככותליו : (אכל כרסנה לא סוכיר כותל ומשתמש דכני' ר' ליה דנס כרסנה סלמה סלמה סלמה) וז' אס כן למע סתמו ספוסקיס ולא כ'כ וכפריס' כתכתי לייסכ דכרי סעור סכוא סמך אמ' ס אסר וס סכמסכיר לו בית כסנר דאין לו כסנר כי אס דריסת סרנל ולא סישם כנוף סמכר כסור אסר דין זה וכל סכן סאין לו סישם בניס סלמו סכוא מקוס מונכס ומיוסד טעי סמסכר אכל דכרי סרמכ'ס וסמסכר א' לייסכ כוס סכן לא כתנו כאן דין זה סמסכמסכיר לו בית כסני' דאין לו כסנר כי אס דריסת סרנל וכרס' דסרמכ'ס סכיר' ליה דסנמרא סיתר לשמש כאויר ססנר כמו כרסנה וככ'ל וסאסר סכן נס כן דעת סעור סשתס ולא כתב כותל בניס דו'ק' : הזבל שבחצר הרי הוא של שוכר לפיכך הוא מיטפל בו להוציא כו' כנגס כן סרמכ'ס ומרתי קאמר האסר

מאירת עינים הושן משפט שמו שזוט הלכות שוכר שפתי כהן תרה

ב. כמו במכירת קרקע כ"ר כ"ז ס"ט נתנה דאין אונאה לקרקעות וליף לה מדכתיב או קנה מיד שמתן לא תוכו דאין אונאה אלף דבר הנמכר במתנולין כתיבין מיד ליד: (ס"ט) וכתב המדרכ' פ' האומר בקידושין דף תרס"ב כ"ט ר"א"י פ' על אהס אשת שהשכירה בית מראובין לדוד כותמספד פלרת והוא קבלה אללו קודם פורים לכיבו במדת ספד או מחמת דבר אחר ועתה סור כו קודם ספד ופסק דיכול לסוד כו דכל קוסק לא מסכינא אהר נמר מעשה שראוי לנסות מיד פ"ל ואס קנה בא' מסדרכים ומחלה לא

מסכינא פד שפיר ויקנס בא' מסכינא כ"כ ר"ב ס' ח' תק"י. ופ"ל ס' ק"ט משא"כ בפ"ט כ"מ"ט כ"ט ס"ג ע"כ) ג. כך מתנה בשכירות פ' וא"ל קנין בפני פלמו פ"ו אלף כשמחזיק בנזק השכירות לר"ך לקיי' הסתמי וכמ"ס הטו' והמסכר כמ"ס זכ בראובן מסכר בערכו ועפ"ר מ"ט עוד מ"ז: ד. וכל שאין לו למכור כו' בכלל זה הוא מכירת שכור ותרס וט"ס ונס קטן לכלומר כדתי' ל' וכמכור בעוד וכדברי המסכר כמ"ס ר"ט סוד נתבאר ט"ס שטר קרטי' חדיני דמכיר פ"ט: ה. אה"כ יש לו פירות כל' כו' כדריש נכתי דברי מהרי"ק ופירושו הכלל דכ"פ בככפי אשתו או מי שנתן לאחר בנזק' מחוס ופירות לאחר מיתת ז"ל וסירות לנסתו וכיוצא באלו כשיא' א' מהן למכור או להשכיר הפירות לאחרים והפירות דבר שלא בא לעולם וא"י לנקותן לאחר אלא כשיאמר לו קנה קרק' זו לפי דתי' וכמ"ס הטו' והמסכ' כמ"ס ר"ט וכו' קאמר דאין לו רשות לקנו' לאחר הקרקע כד' לקנות הפירות בתורת מכירה כ"ל תור' שכירו' כ"י סל' בין דא' לדא' כמ"ס הרמב"ם וכתבו הטור והמסכר לעיל כמ"ס ר"י"ב

שטז המשכיר בית לחבירו לזמן קצוב ורצה השוכר להשכירו לאחרים וכו' ג' סעיפים:

א. (סור ט"ב בפ"ט הרמב"ם ופ"ל ס' ט"ז ס' ט"ז) (ב) המשכיר בית לחבירו לזמן קצוב ורצה השוכר להשכיר הבית לאחר משכיר עד סוף זמנו (ג) והוא שלא יהיו מנין בני בית האחר יותר מבני ביתו (ד) ואם אמר לו המשכיר למה תשכירי והשכיר ביה' לאחרים אם לא תרצה לעמוד בו צא והניחהו והריני פוטר אותך משכירתו שומעין לו: כנה וע"ל פ"ח ס"ב פ"ו ואם רוצה לנתן מן הכית ולשכור כך כלא דירין ורצה לסלם למשכיר יכול המשכיר להשכירו לאחרים בביתא מיתבא יתיב ושאי"י יוכת ספר (מריכי פקד' חזק' כתיב) מי שנתן ביתו לאחר או השכירו וסידר כח לעצמו שכ"ר רצה יכול לדור ע"ס המקבל מתנה או הסופר כתי' ויכול למכור כמו לאחר וכלבד שלא יפ"ל פ"י פ"ת מרובין (ה) חס"ד פ"ב ט"ו ס"ג קודם וספ"ק ס"ט) ויש מקלות בין א"ס ש"יר לעצמו חלק משה"י כנון פ"י הכית או יוכל למכרו לאחר אבל א"ס ש"יר לעצמו חלק משה"י כנון דיוכל לנסוף אינו יכול למכרו או להשכיר וכתבו לאחר (י"ב פ"ט ס"ו ר"כ"ז) (י) מי שנתן לאחר דירס

ז' ומה הפ"ט בין קונה סד כו' לפירותיו וכו' הסוכ' סד' מחכירו וסקוקה סדס לפירות מחכירו יכול לנטעה ולורעה כל זמן שיר"א או להכירה והשוכר אינו כן פ"ט וקאמר דכללו אף ש"י כידן הסדס כאלו קנאו אותו לפירותיו מ"ח אין יכולין להכניס לאחר בזכותו וס' כי להס' החמיני בעל הקרקע ולא לאחר ואף דכאחר כתב הטור והמסכר במתן דהשוכר יכול להשכיר הקרקע סה כמתי' שס' ונס כמ"ס בפרישה דהיינו דוקא בשכירות בית דכאחר נותן הקרקע בידו ע"פ שטר ועדים כן גר"ך להטויר לו במשולס מסא"כ כסדס: דיכול לוורעה יותר משיור' או תמיד בלא הוכירה או לורוע קטנית במקום שסיס לו לורוע משה"י וכו' דברי המחכירין את הקרקע טובה ולא יודע לבעל הקרקע ואף על פ"י שנתבאר כמ"ס ר"י"ב דהקונה הקרקע לפירותיה יכול לסוד ולנקותה לאחר דהשוכ' אותה בפ"ל לפירותיה כתי' דיעשה בהן מה שירצה מ"ס יש לו זכות עפי' הלו' כ"ל נס' י"ל דנס סס בבי' ר"י"ב לא כתב לא דיכול לסוד ולנקותה ולא קאמר דיכול למכרה ויכול להיות כזונתו כמ"ס להקנותה לאחר בתורת שכירות ולא בתורת מכירה קאמר וק"ל וספ"ר: ישבע המשכיר כו' וסו' מהכלל שנתבאר כמ"ס פ"ב דכל הפיקות הנוסל' בין הסוכר והמשכיר בעין הקרקע אמרינן הקרקע בתוקף בפ"י עומדת וישבע המשכיר ויטול: ז. אינו לר"ך קנין פ' קנין מדס אלף כשלקס הנפר לכיבו פ"ט תנאס כתי' וימו בדרכים שהתכו בנינין. וז"ל ר"ב ס' ח' ח' כל מה שאדם נודר בשכירות אפי' כ"פ' ובלא קנין לר"ך לקיים כל זמן שנסכר (כ) עשה מלאכתו עכ"ל וכ"כ לעיל ר"ס ק"פ' לפנין שליט ופ"ל ר"ס מד' חוה:

ש"ך 6 ורצה השוכר להשכיר כו' המשכיר רמב"ם למד דין זה מדין ספינס שאמרו בנמר' וכתבו הטור והמסכ' כמ"ס ט"א ט"א ס"ר ספינס לר"ך כה עס ספורתו למקום סלוי וכתבי דרך מוכר ספורתו דיכול להעמיד אחר במקומו מאותו מקום וסל' עד מקום שסכרו לר"ך עמו סס ואף על גב דסס אמר ד"ס להספן עליו תרשמות סיינו מסוס דהספן דר עס הסוכר כספינס יחד ויכול לומר דעתי ה"ס נוסה כך יותר מכו' מסא"כ במשכיר ביתו דא"י דהמשכיר אינו דר עס הסוכר כתי' ויש בו משום אל' תנע טוב מבטליו ולא אמרו דאין הסוכר רשאי להשכיר כ"ל במתנולס' מסא"כ יריבס סומח הס"י וי' אדס ונס כסדה משוס שחא יכסינו וכמ"ס כמ"ס ר"י"ב ולעיל כמסך מ"ט פ"ו מסא"כ במשכיר ביתו דיכול להרשות לו כל פקטו עניני כימו ויתנה עמו שפירורו כן בשלימותו כל זה נתבאר בפרישה כמ"ס הרמב"ם והמ"ס פ"ט: ח. אל' המשכיר למה תשכיר כו' ג' נתבאר הרמב"ם סס וכתב נס כן העפס משוס אל' תנע טוב מבטליו ספ"ר: ט. וכל המשכיר להשכירו לאחרים כו' שס במדרכי מטרס דאס כבר קיבל המשכיר המעות דאין לר"ך להטויר להשכיר המעות: י. אף א"ס השוכר אומר א"ס כן עמיד הכית בלי דירין אין לר"ך לשמוע לו פ"י סס אבל א"ס עדין לא קיבל המעות מהסוכר והמשכיר משכיר לאחרים מכה להשוכר מדתי' שכירתו מה שמקבל מאחרים אף א"ס אחר השוכר אפי' אלס כולו ולא ידורו בו אחרים וסדין בותן שאין לר"ך לשמוע לו מ"מ ל' אדרבה הרי ניסל השוכר דעמו שלא יתן לו כל השכירות אלף א"ס לא ידורו בהאחר' ויכנד דרו בו ויחך נוליא מחנוק' ל' י. יכול למכור כמו לאחר כו' ג' על פ"י ס' קטור והמסכר כמ"ס ס"א כמ"ס שסכרו בית יחד כשתות דאין הא' יכול להסוכ' אחר במקומו כו' כ"כ כה"ג ואף על פ"י שספינס סכ"ל נמרה שרונס ה' אדרשות בידו לפעוד אחר במקומו ואין לבעל הספינס עליו אלא תרשמות יש לומר דשאנו בתם דר"ך כספינס ככך ג' א"ס ונקנה אשתו במקומו כשתכר ספורתו ומתלת השכירות א"ס ססן זה אדעתו דפעמים יבא ליד' כך' ומ"מ תרשמות יש לו עליו משוס סיניו כדעת זריבין לתקן ולומר שכל

שפתי כהן הושן משפט שיט הלכות שוכר מאירת עינים

שיט א לביט סבירו שלא מדעתו כו' כן הוא ל' רמח"ם סהסו הכנסה שלא מדעת כ"ס לטעמה את כספ' אכל ר' ירום כתם שיט סולקין וס' ל' דהיינו דוקא בסדר דלא קיימא לאנרא ומטעם דעכיד אינם דינא לנפשיה אכל לא בסדר דקיימא ל' לאנרא ובדרישה כתבתי דמהר"ם וסבור משמע דס' ל' דאפילו בסדר דלא קיימא לאנרא כתי' למיטב דדינא לנפשו ולסו' מתינו אכל אינו רשאי למכור חנוף הסמורה לשכיר בדמים פועלים להוציאו ונס' אינו רשאי להוציאו ולהיטיו במקום הפקר שיפסד סס

שיט ב מי שהכניס פירות עיין לביטובו סעיף אחר

א (ל' רמח"ם ס' ד' ז') (ב) מי שהכניס פירותיו לביטובו חבירו שלא מדעתו או שהטעה עד שהכניס פירותיו והניחם והלך ישלבע' ה למכור לו מאותם הפירות כדי ליתן שכר הפועלים שמוציאין אותה ומשליכים אותה לשוק וסדרת חסידות הוא שיודיע לב' וישכירו בטקנת דמיהן מקום משיב השבת אכירה לבעלים אע"פ שלא עשה כהוגן (ויש' אופרים ונתיב לסודיעו חמלה וסס נכנסם לאמר שמוציאו פסור) : (ס' ס' ב')

הלכות חכירות וקבלנות

שכ מקבל או חוכר מחבירו האך יתנהגו זה עם זה ובו ה' סעיפים :

א (ל' רמח"ם ס' פ"ט ס' כ"ב) אחר השוכר מחבירו שרה לזוועה או כרס לאכול פירותיו ברמים ב או ששכר ממנו בפירות קצובין דין אחד יש להם והשוכר בפירות הוא נקרא חוכר : ב (ס' י"ז כ') ג המקבל שרה או פורס כרי לעבור אותו ו להוציא עליו יציאות ויתן לבעל הקרקע שליש התבואות או רביע או מה שיתנו ביניהם הוא נקרא מקבל : כנס (ס' ס' ב') ו' אין כותבין שכר ביניהם אלא מדעת שניהם שמאכתם כספ' אינן יכולין למזור בו ו' כ' כמלוה כשטר ו' והמקבל נותן שכר פכתיכה מן השטר : ג (רמח"ם ס' ס') : כל דבר שהוא לסייג הארץ בעל הקרקע חייב בו וכל דבר שהוא שמירר יתירה החוכר או המקבל חייב בו פ הקרדוס שחופרין בו הארץ והכלים שגושאין ברהם העפר והרלי והכר וכיוצא בהם שרולין בהם המים על בעל הקרקע וחשיטת המקומות ששקבצו בהם המים על החוכר או על המקבל :

להתקנס ממנו ולהוציאו ולהשליכן בשוק שכ' ס' חמוייב ס' פ' לסודיעו לנפול הפירות שיבא ויקס פירותיו מסבוק דברי מאל לא יכנס לביטו אלא למקום ספירותיו מוכנים סס בשוק ואס לא פודיעו וס חייב כאונסאס לדעת רמח"ם וסו כפינו דעת י"א הוא דעת מהר"ם וסבור שכתבו שר' ל' לסודיעו ור' ל' שר' ל' לסודיעו שיבא ויקס פירותיו מסבוק ולא פליגא כלל וס ברור כפינו (ויס ליישב בדוק דברי מהר"ם ולומר שדעת מהר"ם הוא דסתם וכתב ויס אמר' על דברי המסכר שדקדק בדברי רמח"ם וסמסכר כלסודס דכתבו ו' ל' ויסכירו ממק' דמיסס מקום מסוס השבת אכירה שמשפ מלשון וס דקנט שכירות מקס וודאי מיירי שכר הוציאו ואס' כודיע לנפול שישכרו מקום להכניס אותן משום ששבת אכירה דל"כ סוס ליש למימר שיסכרו פועלים שיוציאו אותם למקום אחר ועל וס פליגי ס' א' וס' ל' דלר' ל' לסודיעו חמלה קודם הוצאתו ומסוס סכי דקדק רמ"א כלסונו וכתב חמלה) ודק' :

שך

א אחד השוכר כו' כלל דבריו הוא דאחד השוכר שרס וכרס בדמים מוזמני וס' ינו שססו כר יקס פירו' השדה או הכרס כולו לנפשו ויתן להשכיר שך דמי' בעד השדה כלל סנה וס' שלא שרס בדמים מוזמנים אלא ששכר ליתן לנפ' בכל סנה כך וכך תבוא' דאס דפתו לזוועה מיטין יתן לו כך וכך מדו' מיטין ואס שעורי' שעורי' וס' סס קכלס לזווע' על' מיטין ותכנ' פמו ליתן לו כך וכך מדות שעורי' לנפס דנקר' סוכר (וכמ' ס סטור ומור' ס כסימן ס' ג' פ' ס' דין א' לסס) וכסימן אף אס ילקס השדה ולא תלמיס כראוי צריך ליתן לבעל השדה או הכרס כל דמי קצבתו סן במומנים סן בפירות כפי מה שיהי סכירות אס לא סהי סכת מדינה וע' ד' שיתכאר כס' סכ' א' וסכ' ב' ואין ביניהן אלא ססס דססוכר במומנים קרס פתס סוכר וססוכר בפירות נקרא סוכר וסבור מכוור יותר מכלסון המסכר שסמטיק לטון רמח"ם קצויר : ב וס' או ששכר ממנו בפירות כפי' סכ' יתכאר שדין סוכר פוא סאס יס פירו' כסדס וס סכר ממנו צריך לקבל ממנו או ליתן לו אותן פירות אף אס לא יסיו סוכיס או יותר סוכיס מפירות אסריס אלא סאס לא יסיו פירות כלל כסדס לר' פירות מססוק וסין כאן מקומו מ' ס קציר כאן : ג המקבל כו' עד וסוה נקרא מקבל ודין מקבל אינו כדין סוכר וסוכר ססן אף אס ילקס השדה כפי' צריכין ליתן לבעל השדה שכירותו וככ' אכל המקבל לפולס אינו נותן להנותן אלא לפי מה שיוצי' מהסד' או סכר' סאס יסיו פירות הרכס יסיה שליטס או רביעית דבע' ג' כ' סרכס ואס משפ משפ עוד יס ביניהן כ' כ' לרינא וכמו שיתכאר בסמינים שלפינו : ד ולסו' פליו יציאות כ' כ' משוס דכל המקבל שימן הוא ססולאות אוי ספירות שיוצי' השדה סן סלו ואינו נותן לנפ' אלא סלק ממנו שליטס או רביע' לאפוקי פתס אריס דבעל השדה כותן ססולא' וסורס דאו בעל השדה כותל סירו' ונותן להאריס שליטס או רביע' וכ' סתו' ועד' : וס' ל' כמלוה כשטר נס וס כתיבת טעס הוא למה אין כותבין אלא מדת' מיטין סכרין משכנתו יסיה סכתיכה פליו כמלוה כשטר לטרוף על ידו ממסוכדיס סלו מה סקצב עמו ולא יסיא לסתס אכסיס שיהי עליהן סטר כוה וכמה סכתב סטור והמסכר כפי' ל' ט' פ' ס' : מיכו כתיבתי כפרישס דהיינו דוקא כשפרט בתוך השטר קצבס ידוע ליתן לו וכן מוכס ל' סטור עיין סס אכל אס לא נטרט בתוך השטר אלא שיתן לבעל השדה שליטס או רביעית מסיולא מהסדה כפי סת סיה' שאין לוס דבר קצוב וידוע סין מוציאין כשטר כוה ממסוכדין וכמו סאמרד דאין מוציאין למון סאסס ולכנות אלא מוכס' כני סורין סה' ט' ספר' : ז והמקבל נותן שכר סכתיכה כשטר מתי' כוה ו' ל' ואפי' אס סוכירס פי' דכנסו וו לא יזע' השדה כנסנו עובדי סדדמס וכמ' סטור והמסכר לעיל כפי' קמ"א ולא יסיה לו סכסה מהסדה סנה וס אפי' צריך למת לו שכר סכתיכה סן הוא כוה בנמרס עפר' : ח כל דבר ססול לסייג סארץ כו' ו' ל' סטור דינו סל מקבל סכל דבר שאין השדה כסמר וולתו כנון ססייג וספסירס ספכיכ ססדס סול פל בעל השדה וכל דבר ססול כדי לפשות שמירה מעולה הוא פל המקבל עכ' ל' : וספסירס וו סכתב נרסס דר' ל' כמו שספרס בנמרס וכתבו סטור והמסכר לפיל ס' ר"ס ס' ד' לענין סקונה סני שדס מחבירו סכתב סס' ו' ל' עוסס נדר ואסורי הנדר שמוך לנדר חרין קען רכס שלסס טפסיס וסולס לה חרין גדול רכס שסס טפסיס וכין סני סמרינ' רכס טפס וכל זס כדי שלא מקסן סכמיס וע' ס כפריסס : ט הקרדוס שחופרין בו כו' ו' ל' סטור ויתן בעל השדה עיקר סכריו כרבי' לעבודת קרקס כמו הקודוס שחופרין בו הכלים שמוציאין